Rok 1918.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 1. kwietnia 1918

Nr. 15.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 15. lutego 1918 l. 37.976/Ad w sprawie używania siana i słomy w własnem gospodarstwie.

Na podstawie rozporządzenia c. k. Urzędu wyżywienia ludności z 29. maja 1917, D. p. p. Nr. 243, zarządzam co następuje:

§ 1.

Posiadacze zwierząt domowych mogą w własnem gospodarstwie swobodnie zużywać tę część swych zapasów siana i słomy, która pozostaje po zabezpieczeniu ilości przeznaczonej po myśli § 11. roporządzenia c. k. Urzędu wyżywienia ludności z 29. maja 1917, Dz. u. p, Nr. 243, do odstawy dla krajowej Centrali pasz, oddziału dla siana i słomy.

§ 2.

Niniéjsze ogłoszenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z tym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie z 21. czerwca 1917 l. 8838/IV. Nr. 55 Dz. u. kr.

C. k. Namiestnik:

Huyn, Gen. Pułk. w. r.

Nr. 16.

Ustawa

z dnia 7. sierpnia 1914 o wyłączeniu przysiółka Wulka łamana ze związku gminy Brzyska Wola, pow. Łańcut, i utworzenia z niego samoistnej gminy administracyjnej.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art I.

Przysiółek Wulka łamana wyłącza się ze związku gminy Brzyska Wola powiatu Łańcut i tworzy się z niego samoistną gminę administracyjną

Art. II.

Kapitały gminne, będące wspólną własnością obu tych miejscowości, mają być rozdzielone między obie gminy w stosunku do opłaconych w tych gminach podatków bezpośrednich.

Art. III.

Do trzech miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy ma być Rada gminna w Brzyskiej Woli rozwiązana, a natomiast mają być zarządzone i przeprowadzone wybory do Rady gminnej w Brzyskiej Woli i Wulce łamanej,

Art. IV.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 7. sierpnia 1914.

Franciszek Józef w. r.

Heinold w, r.

Nr. 17.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 16. lutego 1918 l. 2.036 w sprawie przedłużenia gminie m. Nowego Sącza koncesyi do pobierania opłat myta kopytkowego w Nowym Sączu.

Na mocy § 7. ust. z dnia 10. grudnia 1907, Dz. u. kr Nr. 155, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c k Namiestnictwem przedłuża gminie m. Nowego Sącza na lat trzy koncesyę z dnia 29. grudnia 1901, Dz. ust. kr. Nr. 3 ex 1902, do pobierania opłat myta kopytkowego w Nowym Sączu w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Niezabitowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 18.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 27. lutego 1918 LW. 15.695 w przedmiocie zezwolenia gminie Ropczyce, powiat Ropczyce na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Ropczyce pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130, następujące opłaty gminne:

I. od napojów spirytusowych, miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku przez czas do końca 1922 r. w następującej wysokości:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 (jedenaście) h. od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 11 (jedenaście) K.

2) od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K.

3) od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku po 10 (dziesięć) K.

II. od piwa przez czas do końca roku 1920 w wysokości po 2 (dwie) K oo jednego hektolitra.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Ropczyce.

Marszałek krajowy:
Stanisław Niezabitowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 19,

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 17. marca 1918 l. 28.766/Ma ex 1917 dotyczące drobnego handlu owocami strączkowymi.

Na podstawie § 19. rozporządzenia ministeryalnego z 26. maja 1917, Dz. u. p. Nr 235, zarządzam co następuje:

§ 1.

Dla drobnej sprzedaży owoców strączkowych a mianowicie grochu, fasoli, bobu i bobiku ustanawia się najwyższą dopuszczalną cene na 1 K 30 h. za kilogram.

Dla miejscowości położonych w obrębie dalszym niż 10 klm. od właściwej kolejowej stacyi dostawy, zezwala się ze względu na wyższe koszta dostawy podwyżkę o 2 h. na kilogramie.

Miejscowości te oznaczy i ogłosi Władza polityczna I. instancyi

§ 2.

Każdy sprzedawca owoców strączkowych ma odpis niniejszego rozporządzenia jako też obwieszczenia przewidzianego w § 1. ustęp ostatni umieścić w lokalu sprzedaży w miejscu dla każdego widocznem.

§ 3.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podlegają ściganiu karnosądowemu, karane będą na podstawie § 35 rozp. min. z 26. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 235, przez Władze polityczne I. instancyi grzywną do 2000 K albo aresztem do 3 miesięcy, przy okolicznościach szczególnie obciążających grzywną do 5000 K albo aresztem do 6 miesięcy. W razie zasądzenia można orzec także utratę uprawnienia przemysłowego.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z 5. lipca 1916, Dz. u. kr. Nr. 84 i z 26. sierpnia 1916, Dz. u. kr. Nr. 93.

C. k. Namiestnik:
Huyn, Gen. Połk. w. r.

Nr. 20.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 12. marca 1918 LW. 22.898 w przedmiocie zezwolenia gminie Dolina, powiat Dolina, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Dolina pobierać do końca roku 1919 i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12 listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130, następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h. od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) K;

2) od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w którym zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3) od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;

4) od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku po 8 (ośm) koron.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Dolina.

Marszałek krajowy:
Stanisław Niezabitowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 21.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 19. marca 1918 LW. 25.126 w przedmiocie zezwolenia gminie Żywiec, powiat Żywiec, na pobór opłaty gminnej od piwa.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Żywiec pobierać do końca roku 1919 i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130, opłatę gminną od jednego hektolitra piwa po 3 (trzy) K 40 h. jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków.

Okręg poborowy tej opłaty stanowić ma gmina administracyjna Żywiec.

Marszałek krajowy:
Stanisław Niezabitowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 22.

Obwieszczenie

c. k. galic. Namiestnictwa z dnia 5. kwietnia 1918 l. XV. a 36.070 w sprawie uznania budowli dla rozszerzenia fabryki kwasu siarkowego Towarzystwa akcyjnego zakładów górniczych i hutniczych przedtem dra Lowitsch i Ska. w Trzebini za „budowle uprzywilejowane“.

C, k. Ministerstwo handlu reskryptem z 23. lutego 1918 l 12.835 ex 1917 oznajmiło, że projektowany przez Towarzystwo akcyjne zakładów górniczych i hutniczych przedtem dra Lowitsch i Ska w Trzebini, dla rozszerzenia istniejącej w Trzebini fabryki kwasu siarkowego, zakład do wytwarzania dymiącego kwasu siarkowego (oleum) sposobem kontraktowym, został uznany za budowlę uprzywilejowaną po myśli rozporządzenia cesarskiego z 16. października 1914, Dz. u. p Nr. 284.

Uznanie to obejmuje następujące budowle:

1) Prażarnię z 8. piecami do prażenia;

2) Stacyę wieżową z wieżami do mycia i osuszania, połączoną z filtrami koksowymi;

3) Halę maszynową i kotłownię kontaktową z kompresorami, podgrzewaczami i kotłami do procesu kontaktowego przy użyciu platyny;

4) Oziębialnię kwasu siarkowego;

5) Halę absorbacyjną z kotłami do absorbowania, mięszania i zbierania.

C. k. Namiestnik:
Huyn, Gen. Pułk. w. r.

Nr. 23.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 2. kwietnia 1918 l. 15.455/Ad., którem zmienia się postanowienia rozporządzenia z dnia 27. marca 1917, Dz. u. kr. Nr. 24, w sprawie ograniczenia spożycia mięsa i tłuszczu.

W wykonaniu rozporządzenia c. k. Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 29. marca 1918, Dz. p. p Nr. 122, zarządzam co następuje:

Art I.

Ustęp drugi rozporządzenia z dnia 27. marca 1917, Dz. u. kr. Nr. 24, który brzmi: „We wtorki wolno jednak sprzedawać, podawać i spożywać baraninę" — znosi się.

Art. II.

Reszta postanowień rozporządzenia z 27. marca 1917, Dz. u. kr. Nr. 24, pozostaje nadal w mocy.

Art. III.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

C. k. Namiestnik:
Huyn, Gen. Pułk. w. r.

Nr. 24.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 7. kwietnia 1918 l. 13.304/Ma., którem ustanawia się ceny maksymalne tak zwanych mac.

Na podstawie § 19. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 235, zarządza się co następuje:

§ 1.

Przy drobnej sprzedaży to jest przy oddaniu do bezpośredniej konsumcyi tak zwanych mac sprzedawanych w kraju dla zaspokojenia potrzeb rytualnych ludności izraelickiej, nie może aż do odwołania być pobierana wyższa cena niż 4 K 20 h. za 1 kg.

§ 2.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podlegają ściganiu karno sądowemu, karane będą na podstawie § 35. rozporządzenia całego ministerstwa z dnia 26. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 235, przez polityczne władze I. instancyi grzywną do 2000 K albo aresztem do 3 miesięcy, przy okolicznościach szczególnie obciążających grzywną do 5000 K albo aresztem do 6 miesięcy.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 10. kwietnia 1917, l. 9799/2878/XVIII., Dz. u. kr. Nr. 37.

C. k. Namiestnik:

Huyn, Gen. Pułk. w. r.

Nr. 25.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 19. kwietnia 1918 l. 5386/XVI. b o zmianie terminów zgłaszania zapasów drzewa i Władzy, której zgłoszenia mają być przesyłane.

Przepis ustępu 7-go obwieszczenia c. k. Namiestnictwa z dnia 9. sierpnia 1917 l. 19.348/XVI. b Dz. u. kr. Nr. 109 a w łączności z tem także przepis ustępu 6-tego obwieszczenia co do Władzy, której zgłoszenie ma być przesłane, zmienia się wskutek zarządzenia c. k Ministerstwa rolnictwa następująco:

Zgłoszenia zapasów drzewa należy przesyłać kwartalnie, mianowicie wedle stanu z dnia 31. marca, 30. czerwca, 30. września i 31. grudnia każdego roku, najpóźniej do dnia 8-go następnego miesiąca na przepisanym formularzu zgłoszeń w jednym egzemplarzu wprost Urzędowi dla gospodarstwa drzewnego we Wiedniu (Holzwirtschaftsstelle, Wien I. Reichratstrasse Nr. 11).

Najbliższe zgłoszenie po myśli niniejszego obwieszczenia ma przeto nastąpić wedle stanu zapasów z dniem 30. czerwca 1918, najpóźniej do 8. lipca 1918.

C. k. Namiestnictwo.

Nr. 26.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 23. kwietnia 1918 l. 8071/pr. o dalszym poborze dodatków krajowych w I. półroczu 1918.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 9. kwietnia 1918 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę galicyjskiego Wydziału krajowego z dnia 2. listopada 1917 w sprawie dalszego poboru dodatków krajowych w I. półroczu 1918 a to pod warunkami unormowanymi Najwyższem postanowieniem z dnia 1. lipca 1898 i z zatrzeżeniem stanowczego ustalenia wysokości dodatków krajowych na rok 1918 na podstawie budżetu krajowego, który Sejm uchwali.

Według tego Najwyższego postanowienia pobierany będzie na mocy tej uchwały Wydziału krajowego dodatek krajowy:

a) po 72 groszy od każdej korony całej przepisanej należytości w państwowym podatku gruntowym, domowo-czynszowym, domowo-klasowym i 5% podatku od domów wolnych od podatku czynszowego;

b) po 78 groszy od każdej korony całej przepisanej należytości w państwowych podatkach bezdośrednich osobistych, wprowadzonych ustawą z 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, z wyjątkiem podatku dochodowego, unormowanego ustawą z 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 13.

c) opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim opłacać będą dodatek do podatków pod a) wymienionych po 70 groszy zaś do podatku pod b) wymienionych po 76 groszy od każdej korony całej przepisanej należytości tych podatków.

C. k. Namiestnik:
Huyn, Gen. Pułk. w. r.